

[Grünbaum.]

Det har været en skattepolitik med en udpræget social slagside. Nu får denne politik en tand til med momsforhøjelsen. Der er derfor ikke tvivl om, at momsforhøjelsen vil ramme meget, meget hårdt for et stort antal af forbrugerne, og heller ikke denne gang — det skal man også lægge mærke til — ydes der nævneværdige kompensationer for momsforhøjelsen. Man gør nøjagtig, som man gjorde i 1968. Det fremgår endda direkte af lovforslaget, hvis man læser den paragraf, der omhandler tilskuddet til mejeriprodukterne. Der står jo udtrykkelig, ligesom der også stod i 1968, at denne regering vil ikke opretholde den forrige regerings system med tilskud til mejeriprodukterne. Her skal den fulde forhøjelse af momsen også have virkning. Derfor må det være rigtigt at sige, at dette er en politik, der vender den tunge ende nedad. Det er igen, som jeg sagde det ved behandlingen af det foregående lovforslag, en gang konservativ skattepolitik, vi her præsenteres for af en regering, der efterhånden er kørt fast i sin økonomiske politik. Hvor blev de kompensationer af, og hvor blev den sociale skatteomlægning af, som venstres formand, hr. Poul Hartling, har talt så gevaldig meget om i det sidste års tid? Er det venstres skattepolitik, der her gennemføres, eller er det de radikales? I hvert fald er det alle tre regeringspartier, der står med ansvaret for denne politik, der i udpræget grad vil ramme nedad på indkomststigen, og vi mener altså ikke, at en sådan stramning er nødvendig.

Og hvad bliver så de samfundsøkonomiske virkninger af denne panikprægede politik? Man vil begrænse forbruget, det er jo hovedformålet, ikke for økonomiministeren, det har jeg forstået, men for regeringen. Man vil begrænse forbruget for at klare valutaproblemerne, men vil man i realiteten opnå en begrænsning af det samlede forbrug? Det er jo et spørgsmål, man kan stille. Ja, for de mange, der ikke har opsparede midler at tære på, er der vel ingen tvivl om, at de må sætte deres forbrug ned svarende

til det, der her sker, hvis deres indtægter ikke går op. Jeg tror, man må regne med, at en af følgerne af dette lovforslag, hvis det gennemføres, simpelt hen bliver en ikke ubetydelig formindskelse af opsparingen her i landet, og det er vel ikke det, regeringen tilsigter. Jeg tror, vi må se i øjnene, at alle, der på nogen måde er i stand til det, vil gennemføre deres egne private kompensationsordninger simpelt hen ved at spare noget mindre eller ved at forbruge af allerede opsparede midler. Det er min fornemmelse, at sådan er situationen nu. Der er spændt lige til det yderste — jeg var lige ved at bruge finansministerens tidligere udtryk om bristepunktet, det skal jeg lade være med. Jeg tror også, det er fremgået af en række reportager, som pressen har haft. Bl. a. havde Berlingske Tidende en stor reportage om det forleden, og det fremgår jo helt klart af det, at folk føler, at der er ikke plads til, at de kan bære det, som disse 2½ pct.s momsforhøjelse nu giver af byrder oven i de store skattestigninger. Derfor siger de, der kan, naturligvis: vi laver vor egen private kompensation ved at nedsætte vor opsparing. Altså igen en tvivlsom politik og en politik med social slagside.

Momsforhøjelsen kommer jo også, det skal man også bemærke, nu samtidig med, at den meget høje udskrivningsprocent for kildeskatten rigtig skal til at gøre sig gældende, nemlig i andet halvår 1970. Det er vel heller ikke, samfundsøkonomisk set, særlig heldigt. Dertil kommer, at alle, der er i stand dertil, vil købe stærkt ind i tiden frem til den 1. juli. Det vil give yderligere pres på efterspørgslen, måske et meget betydeligt pres på efterspørgslen. Det kan vel heller ikke være en fornuftig økonomisk politik netop nu i denne situation. Det vil også give yderligere pres på betalingsbalancen, og muligvis vil det fremme den tendens til pristigning, som allerede er i gang.

Vi ser jo, hvordan man forhøjer priserne rundt omkring i butikkerne i øjeblikket. Man sætter priserne op. Jeg tror i og for sig ikke, det har nogen direkte forbindelse med